

- 2) a. Czy występujące w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009 pojęcie „istotnych informacji” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono – dotyczące ustalenia dokonanego przez Komisję – stanowisko, zajęte przez mającego siedzibę w Unii Europejskiej niezależnego importera towarów objętych opisanym w tym przepisie dochodzeniem, gdy importer ten został poinformowany przez Komisję o prowadzeniu tego dochodzenia, udostępnił Komisji żądane informacje i po tym jak stworzona mu została ku temu możliwość we właściwym czasie ustosunkował się do ustaleń Komisji?
- b. Jeżeli na pytanie drugie a) należy odpowiedzieć twierdząco, czy importer ten może powołać się na naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009, gdy zakomunikowane przez niego stanowisko nie zostało przedstawione Komitetowi Doradczemu co najmniej 10 dni roboczych przez rozpoczęciem przez niego obrad?
- c. Jeżeli na pytanie drugie b) należy odpowiedzieć twierdząco, czy naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009 skutkuje niezgodnością wydanej decyzji z prawem, co wymaga odstąpienia od jej stosowania?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. 2009, L 343, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Brindisi (Włochy) w dniu 17 listopada 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Gianluca Moro

(Sprawa C-646/17)

(2018/C 052/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Brindisi

Strony w postępowaniu głównym

Gianluce Morowi

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 art. 3 ust. 1 lit. c), art. 6 ust. 1, 2, i 3 dyrektywy 2012/13/UE, a także art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom postępowania karnego państwa członkowskiego, na podstawie których warunki, na jakich zostają przyznane gwarancje dotyczące prawa do obrony wynikające ze zmiany zarzutów, różnią się, jakościowo i ilościowo, w zależności od tego, czy zmiana dotyczy okoliczności faktycznych objętych oskarżeniem, czy też ich kwalifikacji prawnej, w szczególności poprzez umożliwienie oskarżonemu jedynie w pierwszym przypadku wystąpienia z wnioskiem o alternatywny, uprzywilejowany tryb wymierzenia kary (tak zwane postępowanie ugodowe)?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 20 listopada 2017 r. – Skatteverket / Srf konsulterna AB

(Sprawa C-647/17)

(2018/C 052/27)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen